

Vereniging van
Financieringsondernemingen in
Nederland

▶ Benoordenhoutseweg 23
2596 BA Den Haag
info@vfn.nl
www.vfn.nl

▶ Drs. G.P.N. Moonen
+31 (0)70 - 314 24 42
g.moonen@vfn.nl

Ministerie van Financiën
Postbus 20201
2500 EE Den Haag

Datum: 9 maart 2018
Betreft: Consultatie Besluit bekostiging financieel toezicht 2019

L.S.,

Graag reageert de VFN hierbij op de Consultatie Besluit bekostiging financieel toezicht 2019. De VFN waardeert de mogelijkheid die hiertoe wordt geboden.

Op 14 augustus 2017 reageerde de VFN op de Consultatie Herziening Wet bekostiging financieel toezicht (Wbft). De Wbft regelt de financiering, en de begroting en verantwoording van de AFM en DNB. Ten aanzien van de financiering is sprake van een volledige doorberekening aan de sector, waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen éénmalige handelingen en doorlopend toezicht. Uitgangspunten bij de financiering zijn o.a. voorspelbaarheid en stabiliteit van de kosten. Met de herziening wordt de uitwerking van de kostenvergoeding bij lagere regelgeving vastgesteld. Kosten voor éénmalige handelingen worden voortaan bij ministeriële regeling vastgesteld en de uitwerking van de verdeling van de kosten voor het doorlopend toezicht bij algemene maatregel van bestuur (AmvB). Omdat de kosten per categorie bij DNB (i.t.t. bij de AFM) stabiel zijn wordt het systeem zo gewijzigd dat voor DNB niet langer wordt uitgegaan van een procentuele verdeling over de toezichtcategorieën, maar van een per categorie te betalen vergoeding die rechtstreeks voortvloeit uit de begroting van DNB. Voor de AFM blijft sprake van een procentuele verdeling over de toezichtcategorieën.

In haar reactie op de Consultatie Herziening Wbft onderschreef de VFN het uitgangspunt van voorspelbaarheid en stabiliteit van de kosten van het toezicht. Ook gaf de VFN aan zich vanuit praktisch oogpunt (het sneller kunnen doorvoeren van wijzigingen) te kunnen vinden in het vaststellen van de kosten voor éénmalige handelingen bij ministeriële regeling en de uitwerking van de verdeling van de kosten voor het doorlopend toezicht bij AmvB.

Met het voorliggende besluit (AmvB) wordt invulling gegeven aan de uitwerking van de verdeling van de kosten van het doorlopend toezicht over de verschillende toezichtcategorieën. De (vijfjaarlijkse) verdeling is de aanleiding voor het Besluit (en de Wbft 2019). Aan de hand van verschillende factoren zijn door de toezichthouders per categorie de toezichtinspanningen in kaart gebracht en heeft een nieuwe verdeling plaatsgevonden.

De nieuwe verdeling van toezichtkosten voor de AFM is gebaseerd op:

1. De werkelijke toezichtkosten in 2014, 2015 en 2016;
2. De kosten die verband houden met (verwachte) wetgeving vanaf 2017;
3. De kosten van de Europese Autoriteit voor effecten en markten (ESMA).

Voor de toezichtcategorie aanbieders van krediet (met vergunning als bedoeld in artikel 2:60 Wft) brengt de herverdeling een stijging van het percentage van 2,2% naar 4,8% met zich mee.

Reactie VFN

De VFN heeft zich voorstander getoond van het uitgangspunt van voorspelbaarheid en stabiliteit van kosten. Een ruime verdubbeling (van 2,2% naar 4,8%) van de procentuele verdeling van toezichtkosten van de AFM, voor aanbieders van krediet, staat wat de VFN betreft op gespannen voet met dit uitgangspunt.

Onderstaand zal de VFN ingaan op de 3 afzonderlijke factoren die ten grondslag liggen aan de nieuwe kostenverdeling:

1. De werkelijke toezichtkosten in 2014, 2015 en 2016

In de Nota van Toelichting bij het Besluit wordt aangegeven dat de werkelijke toezichtkosten voor aanbieders van krediet de afgelopen jaren hoger zijn geweest dan in is rekening gebracht. Als reden hiervoor noemt de AFM *'steeds meer aandacht voor kredietverstrekking, flitskredieten, incassostrategie en marketing'* sinds 2014. De VFN heeft er begrip voor dat de AFM de afgelopen jaren meer aandacht heeft gehad voor (buitenlandse aanbieders van) flitskredieten. Als gevolg van het extra toezicht is het aantal aanbieders van flitskredieten inmiddels sterk afgenomen. De aandacht voor flitskredieten hing ook sterk samen met de Richtlijn Consumentenkrediet. De reikwijdte daarvan en de 'do's and don'ts' zijn inmiddels echter wel redelijk uitgekristalliseerd. De in het verleden gemaakte kosten lijken daarmee dan ook niet representatief voor de kosten in de komende jaren. Ditzelfde geldt voor de incassostrategie. Hieraan is de afgelopen jaren door de AFM tevens veel aandacht besteed. De belangrijkste veranderingen zijn inmiddels echter doorgevoerd (o.a. de leidraad Consumenten en Incassotrajecten) en de komende jaren vragen dan ook minder toezicht.

2. De kosten die verband houden met (verwachte) wetgeving vanaf 2017

Daar komt bij dat ook de (verwachte) wet- en regelgeving geen reden biedt om te veronderstellen dat de toezichtkosten voor kredietaanbieders de komende jaren zullen oplopen. Zo is de AFM agenda 2018 voor consumptief krediet bijvoorbeeld beperkt.

3. De kosten van de Europese Autoriteit voor effecten en markten (ESMA)

Tot slot de doorberekening van de kosten van ESMA. Het Besluit zegt hierover: *'De Europese toezichtkosten worden in Nederland via de AFM en DNB doorberekend aan de sector. ESMA ziet echter niet toe op alle toezichtcategorieën. De AFM heeft daarom bekeken op welke toezichtcategorieën de toezichtinspanningen van ESMA zien. De kosten van ESMA zijn vervolgens toegerekend aan die categorieën en dit is verwerkt in de percentages.'* Gezien de aard van de werkzaamheden van ESMA lijkt het aannemelijk dat deze kosten niet worden doorberekend aan de toezichtcategorie aanbieders van krediet. Deze factor kan dan ook niet (of nauwelijks) van invloed zijn geweest op de (procentuele stijging van de) toezichtkosten voor aanbieders van krediet. De totale kosten van ESMA die door AFM en DNB worden doorgerekend, en de verdeling hiervan over de verschillende toezichtcategorieën blijkt echter niet (expliciet) uit het Besluit. De VFN geeft graag in overweging om hierover (in de Nota van toelichting bij het Besluit) duidelijkheid te verschaffen.

Conclusie:

De verdeling van de toezichtkosten van de AFM brengt voor aanbieders van krediet een procentuele verdubbeling (van 2,2% naar 4,8%) met zich mee. Deze verdubbeling wordt met name veroorzaakt door de eerste factor (de werkelijke toezichtkosten in de jaren 2014, 2015 en 2016). Alhoewel de keuzes (en kosten) die de AFM in die jaren heeft gemaakt tot op zekere hoogte verdedigbaar zijn, zijn deze niet representatief voor de kosten die de komende jaren zullen worden gemaakt. Dit komt enerzijds doordat het toezicht op de diverse terreinen inmiddels is geïmplementeerd en tot resultaten heeft geleid. Hierdoor zullen bijvoorbeeld

flitskredieten de komende jaren minder aandacht vragen. Anderzijds zal de (verwachte) wetgeving vanaf 2017 beperkte extra toezichtstaken vragen. De VFN ziet dan ook geen reden voor een verdubbeling van de procentuele verdeling van toezichtkosten voor aanbieders van krediet en acht deze (mede gezien het uitgangspunt van voorspelbaarheid en stabiliteit van kosten) onwenselijk.

Tot slot herhaalt de VFN graag het pleidooi uit haar reactie op de Consultatie Herziening Wbft: *‘dat het - gezien de volledige doorberekening-, niet voor de hand ligt om de opbrengsten uit boetes grotendeels aan de Staat ten goede te laten komen. Ook opbrengsten boven € 2,5 mln. zouden naar de mening van de VFN moeten worden aangewend om de toezichtkosten voor de sector te beperken. De VFN stelt daarom voor om de grens van € 2,5 mln. te verhogen of om in zijn geheel af te zien van een grens’*. Dit pleidooi is relevant in het kader van het Besluit, omdat de kosten van het extra toezicht in de afgelopen jaren op basis van de voorliggende systematiek (ook) de komende jaren doorwerken, terwijl de opbrengsten (de boetes) die dit extra toezicht met zich mee heeft gebracht niet (volledig) aan de sector ten goede komen.

Indien gewenst is de VFN graag bereid een nadere toelichting te geven.

Hoogachtend,

Namens het bestuur van de VFN,

Gijs Moonen
Beleidsmedewerker